II

(Nelegislatívne akty)

NARIADENIA

VYKONÁVACIE NARIADENIE KOMISIE (EÚ) 2020/526

z 15. apríla 2020,

ktorým sa v nadväznosti na rozsudok Všeobecného súdu vo veci T-300/16 opätovne ukladá konečné vyrovnávacie clo na dovoz rúr a rúrok z tvárnej liatiny (tiež známej ako liatina s guľôčkovým grafitom) s pôvodom v Indii, pokiaľ ide o spoločnosť Jindal Saw Limited

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1037 z 8. júna 2016 o ochrane pred subvencovanými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie ([1]), a najmä na jeho článok 15 a článok 24 ods. 1,

keďže:

1. **POSTUP**

(1) Komisia prijala 17. marca 2016 vykonávacie nariadenie (EÚ) 2016/387 ([2]), ktorým sa ukladá konečné vyrovnávacie clo na dovoz rúr a rúrok z tvárnej liatiny (tiež známej ako liatina s guľôčkovým grafitom) s pôvodom v Indii (ďalej len „sporné nariadenie“).

1.1. **Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie**

(2) Spoločnosť Jindal Saw Limited (ďalej len „Jindal“) a s ňou prepojený dovozca, spoločnosť Jindal Saw Italia SpA (ďalej spoločne len „žiadatelia“), napadli antisubvenčné nariadenie na Všeobecnom súde. Všeobecný súd vydal 10. apríla 2019 rozsudok vo veci T-300/16 ([3]), pokiaľ ide o sporné nariadenie (ďalej len „rozsudok“).

(3) Všeobecný súd konštatoval, že výpočet výšky zisku spoločnosti Jindal vyplývajúceho z poskytovania železnej rudy za nižšiu než primeranú odplatu bol v rozpore s článkom 6 písm. d) základného antisubvenčného nariadenia, ktoré bolo účinné v čase pôvodného prešetrovania ([4]) (ďalej len „základné antisubvenčné nariadenie“). Všeobecný súd konkrétne rozhodol, že náklady na prepravu z bane do závodu, ktoré spoločnosti Jindal skutočne vznikli, boli vyššie než tie, ktoré Komisia zohľadnila vo výpočte priemernej kúpnej ceny železnej rudy v Indii. Podľa Všeobecného súdu tento rozdiel v nákladoch na dopravu znamená, že cena, za ktorú sa spoločnosť Jindal zásobuje železnou rudou na indickom trhu, bola v skutočnosti vyššia ako priemerná nákupná cena, ktorú Komisia použila na určenie úrovne odmeny, čo malo nevyhnutne vplyv na výhodu, ktorá mohla byť poskytnutá tomuto vyvážajúcemu

([1]) Ú. v. EÚ L 176, 30.6.2016, s. 55.

([2]) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2016/387 zo 17. marca 2016, ktorým sa ukladá konečné vyrovnávacie clo na dovoz rúr a rúrok z tvárnej zliatiny (tiež známej ako zliatina s guľôčkovým grafitom) s pôvodom v Indii (Ú. v. EÚ L 73, 18.3.2016, s. 1).

([3]) Rozsudok Všeobecného súdu (prvá rozšírená komora) z 10. apríla 2019, Jindal Saw a Jindal Saw Italia/Komisia, T-300/16, ECLI:EU:T:2019:235.

([4]) Nariadenie Rady (ES) č. 597/2009 z 11. júna 2009 o ochrane pred subvencovanými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie (Ú. v. EÚ L 188, 18.7.2009, s. 93) [nahradené nariadením (EÚ) 2016/1037].

výrobcovi ([5]). V súlade s uvedeným Všeobecný súd skonštatoval, že Komisia porušila článok 3 ods. 2 a článok 6 písm. d) základného antisubvenčného nariadenia (tým, že na výpočet priemerných štandardných nákladov na dopravu nesprávne náhodne vybrala určité položky z dodacích nákladov spoločnosti Jindal) a článok 15 ods. 1 tretí pododsek základného antisubvenčného nariadenia (tým, že stanovila vyrovnávacie clo na vyššej úrovni než napadnuteľné subvencie).

(4) Všeobecný súd takisto zistil, že Komisia sa dopustila chyby pri výpočte cenového podhodnotenia, pokiaľ ide o žiadateľov. V tomto prípade, na jednej strane, pokiaľ ide o výrobné odvetvie Únie, Komisia vzala do úvahy ceny vyrábajúcich subjektov pri priamom predaji nezávislým kupujúcim na úrovni zo závodu ([6]) alebo ceny na úrovni zo závodu predávajúcich subjektov. Na druhej strane, pokiaľ ide o predaj spoločnosti Jindal na trhu Únie, Komisia použila ako východiskovú cenu na získanie porovnateľnej frankoceny na hranici Únie po preclení v EÚ vývoznú cenu ako vytvorenú v kontexte stanovenia dumpingového rozpätia (čiže vypustila predajné, všeobecné a administratívne náklady a zisky prepojených predávajúcich subjektov spoločnosti Jindal v EÚ). Podľa Všeobecného súdu predaj výrobkov, ktorý neuskutočňuje priamo výrobca, ale sa realizuje prostredníctvom prepojených predávajúcich subjektov, implikuje existenciu nákladov a ziskové rozpätie špecifické pre dané subjekty, takže ceny účtované nezávislým zákazníkom sú vo všeobecnosti vyššie ako ceny účtované výrobcami pri priamom predaji takýmto kupujúcim, a nemožno ich teda prirovnávať ([7]). Všeobecný súd preto usúdil, že Komisia tým, že na účely porovnania cien v rámci výpočtu podhodnotenia prirovnala ceny účtované predávajúcimi subjektmi nezávislým zákazníkom a ceny účtované výrobcami pri priamom predaji takýmto zákazníkom, len pokiaľ ide o podobný výrobok výrobného odvetvia Únie, vzala do úvahy pre tento výrobok vyššiu cenu, a teda nepriaznivú pre spoločnosť Jindal Saw, ktorá vykonávala väčšinu svojho predaja v Únii prostredníctvom predávajúcich subjektov ([8]). Podľa Všeobecného súdu to predstavovalo chybu vo výpočte cenového podhodnotenia dotknutého výrobku, keďže sa výpočet podhodnotenia nevykonal porovnaním cien na rovnakej úrovni obchodu. Všeobecný súd preto dospel k záveru, že Komisia spravila chybu, keď odpočítala predajné náklady a zisky prepojených predávajúcich subjektov spoločnosti Jindal v Únii od predaja prvému nezávislému kupujúcemu, zatiaľ čo predajné náklady a zisky prepojených predávajúcich subjektov výrobného odvetvia Únie sa neodpočítali od predajných cien výrobného odvetvia Únie prvému nezávislému zákazníkovi. Všeobecný súd usúdil, že tieto dve ceny neboli porovnané symetricky na rovnakej úrovni obchodu.

(5) Všeobecný súd v dôsledku toho konštatoval, že Komisia porušila aj článok 8 ods. 1 základného antisubvenčného nariadenia. Keďže podhodnotenie vypočítané v spornom nariadení bolo základom pre záver, že dovoz dotknutého výrobku bol príčinou ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Únie, Všeobecný súd skonštatoval, že existencia príčinnej súvislosti medzi subvencovaným dovozom a ujmou spôsobenou výrobnému odvetviu Únie ako nevyhnutná podmienka na uloženie antisubvenčného cla v súlade s článkom 8 ods. 5 základného antisubvenčného nariadenia tým mohla byť takisto poznačená ([9]).

(6) Všeobecný súd ďalej skonštatoval, že nemožno vylúčiť, že ak by bolo cenové podhodnotenie vypočítané správne, rozpätie ujmy výrobného odvetvia Únie by bolo stanovené na nižšej úrovni, než je miera subvencie. V tom prípade by sa podľa článku 15 ods. 1 tretieho pododseku základného antisubvenčného nariadenia mala výška vyrovnávacieho cla znížiť na úroveň, ktorá stačí na odstránenie uvedenej ujmy ([10]).

(7) Vzhľadom na uvedené úvahy Všeobecný súd zrušil sporné nariadenie v rozsahu, v akom sa týka spoločnosti Jindal Saw Limited.

([5]) Tamže bod 225.
([6]) Úroveň zo závodu znamená, že ak je to opodstatnené, náklady na dopravu sú odpočítané.
([7]) Vec T-300/16, bod 248.
([8]) Tamže bod 249.
([9]) Tamže bod 253.
([10]) Tamže bod 258.

1.2. **Vykonávanie rozsudku Všeobecného súdu**

(8) Inštitúcie Únie sú podľa článku 266 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“) povinné prijať nevyhnutné opatrenia, aby vyhoveli rozsudkom Súdneho dvora. V prípade zrušenia aktu prijatého inštitúciami Únie v kontexte administratívneho postupu, akým je antisubvenčné prešetrovanie v tomto prípade, spočíva vyhovenie rozsudku Všeobecného súdu v nahradení zrušeného aktu novým aktom, v ktorom sa nezákonnosť zistená Všeobecným súdom odstráni ([11]).

(9) V súlade s judikatúrou Súdneho dvora môže byť postup nahradenia zrušeného aktu obnovený v štádiu, v ktorom došlo k nezákonnosti ([12]). To predovšetkým znamená, že v situácii, keď je akt, ktorým sa končí administratívny postup, zrušený, nemá toto zrušenie nevyhnutne vplyv na predbežné akty, ako je napríklad začatie antisubvenčného konania. Ak sa napríklad zruší nariadenie, ktorým sa ukladajú konečné vyrovnávacie clá, konanie zostáva otvorené, pretože z právneho poriadku Únie sa odstraňuje len akt ukončujúci konanie ([13]), okrem prípadov, keď k nezákonnosti došlo vo fáze začatia. Obnovenie administratívneho postupu, v rámci ktorého sú opätovne uložené vyrovnávacie clá na dovoz, ktorý sa uskutočnil v období uplatňovania zrušeného nariadenia, nemožno považovať za opatrenie, ktoré je v rozpore s pravidlom zákazu retroaktivity ([14]).

(10) V tomto prípade Všeobecný súd zrušil sporné nariadenie v rozsahu, v akom sa týka spoločnosti Jindal Saw Limited, z toho dôvodu, že Komisia nesprávne vypočítala výšku subvencie zvýhodňujúcej spoločnosť Jindal a že urobila chybu pri určovaní existencie značného podhodnotenia ceny, pokiaľ ide o poskytovanie železnej rudy. Táto chyba mohla poznačiť analýzu príčinnej súvislosti, ako aj rozpätie ujmy.

(11) Zistenia, ku ktorým sa dospelo v antisubvenčnom nariadení a ktoré neboli napadnuté alebo ktoré napadnuté boli, ale Všeobecný súd ich napadnutie zamietol alebo neskúmal, a preto neviedli k zrušeniu sporného nariadenia, zostávajú v platné v plnom rozsahu ([15]).

(12) V nadväznosti na rozsudky Všeobecného súdu vo veci T-300/16 z 10. apríla 2019 rozhodla Komisia prostredníctvom oznámenia (ďalej len „oznámenie o opätovnom začatí prešetrovania“) o čiastočnom opätovnom začatí antisubvenčného prešetrovania, ktoré sa týkalo dovozu rúr a rúrok z tvárnej liatiny (tiež známej ako liatina s guľôčkovým grafitom) a ktoré malo za následok prijatie sporného nariadenia, a o obnovení prešetrovania v štádiu, v ktorom nastali nezrovnalosti. Opätovné začatie bolo rozsahom obmedzené na vykonanie rozsudku Všeobecného súdu v súvislosti so spoločnosťou Jindal Saw Limited.

(13) Následne Komisia 22. júla 2019 rozhodla, že na dovoz určitých rúr a rúrok z tvárnej liatiny (tiež známej ako liatina s guľôčkovým grafitom) s pôvodom v Indii a vyrobených spoločnosťou Jindal Saw Limited zavedie registráciu a požiadala vnútroštátne colné orgány, aby skôr, ako rozhodnú o žiadosti o vrátenie a odpustenie vyrovnávacích ciel, pokiaľ sa týkajú dovozu v súvislosti so spoločnosťou Jindal Saw Limited, počkali na uverejnenie príslušného vykonávacieho nariadenia Komisie, ktorým sa opätovne ukladajú clá ([16]) (ďalej len „nariadenie o registrácii“).

(14) Komisia informovala zainteresované strany o tomto opätovnom začatí a vyzvala ich, aby predložili pripomienky.

([11]) Spojené veci 97, 193, 99 a 215/86, Asteris AE a iní a Helénska republika/Komisia, Zb. 1988, s. 2181, body 27 a 28.

([12]) Vec C-415/96, Španielsko/Komisia, s. I-6993, bod 31; vec C-458/98 P, Industrie des Poudres Sphériques/Rada, Zb. 2000, s. I-8147, body 80 až 85; vec T-301/01 Alitalia/Komisia, Zb. 2008, s. II-1753, body 99 a 142; spojené veci T-267/08 a T-279/08, Région Nord-Pas de Calais/Komisia, Zb. 2011 ECLI:EU:T:2011:209, bod 83.

([13]) vec C-415/96, Španielsko/Komisia, s. I-6993, bod 31; vec C-458/98 P, Industrie des Poudres Sphériques/Rada, Zb. 2000, s. I-8147, body 80 až 85.

([14]) Vec C-256/16, Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg, Zb. 2018, ECLI:EU:C:2018:187, bod 79; a vec C-612/16 C & J Clark International Ltd/Commissioners for Her Majesty's 'Revenue & Customs, rozsudok z 19. júna 2019, bod 58.

([15]) Vec T-650/17, Jinan Meide Casting Co. Ltd, ECLI:EU:T:2019:644, body 333 – 342.

([16]) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2019/1250 z 22. júla 2019, ktorým sa zavádza registrácia určitého dovozu rúr a rúrok z tvárnej liatiny (tiež známej ako liatina s guľôčkovým grafitom) s pôvodom v Indii v nadväznosti na opätovné začatie prešetrovania na účely vykonania rozsudkov z 10. apríla 2019 vo veciach T-300/16 a T-301/16 so zreteľom na vykonávacie nariadenia (EÚ) 2016/387 a (EÚ) 2016/388, ktorými sa ukladá konečné vyrovnávacie clo a konečné antidumpingové clo na dovoz rúr a rúrok z tvárnej liatiny (tiež známej ako liatina s guľôčkovým grafitom) s pôvodom v Indii (Ú. v. EÚ L 195, 23.7.2019, s. 13).

2. PRIPOMIENKY OD ZAINTERESOVANÝCH STRÁN

(15) Komisii boli doručené pripomienky od výrobného odvetvia Únie a dvoch vyvážajúcich výrobcov.

(16) Pokiaľ ide o výpočet subvencie, navrhovateľ (SG PAM) pripomenul, že Všeobecný súd konštatoval len to, že Komisia nadhodnotila výhodu poskytnutú spoločnosti Jindal, pokiaľ ide o nákup železnej rudy za nižšiu než primeranú odplatu z dôvodu nesprávneho posúdenia nákladov na dopravu, pričom ale inak potvrdil argumentáciu Komisie a zamietol všetky ostatné námietky. Na účely vykonania rozsudku teda Komisia musela len opätovne posúdiť náklady na dopravu, aby mohla prepočítať príslušnú výhodu.

(17) Spoločnosť Jindal tvrdila, že Komisia nemohla vnútroštátnym colným orgánom nariadiť, aby nevrátili a/alebo neodpustili antidumpingové clá, ktoré sa vybrali podľa sporného nariadenia. Tvrdila, že situácia je v tomto prípade iná než v rozsudku vo veci Deichmann ([17]). Spoločnosť Jindal takisto tvrdila, že clá nemožno opätovne uložiť retroaktívne. Podľa spoločnosti Jindal bolo sporné nariadenie zrušené celé, čo znamená, že bolo vyňaté z právneho poriadku Únie so spätnou účinnosťou, zatiaľ čo v rozsudku vo veci Deichmann neboli žiadne skutočnosti, ktoré by mohli ovplyvniť platnosť konečného nariadenia. Spoločnosť Jindal okrem toho tvrdila, že zistená nezákonnosť, pokiaľ ide o analýzu cenového podhodnotenia, vedie k zrušeniu platnosti celej analýzy Komisie súvisiacej s príčinnou súvislosťou. Podľa názoru spoločnosti Jindal to znamená, že clá ako celok nemali byť uložené ani opätovne uložené, keďže celá analýza ujmy a príčinnej súvislosti bola chybná. V nadväznosti na poskytnutie informácií spoločnosť Jindal zopakovala svoje tvrdenia, neposkytla však nové argumenty.

(18) Komisia pripomenula, že podľa ustálenej judikatúry, ak súd vyhlási, že nariadenie ukladajúce clá je neplatné, treba vychádzať z toho, že takéto clo nie je dlžné na základe právnych predpisov v zmysle článku 236 Colného kódexu a vnútroštátne colné orgány sú v zásade povinné ho vrátiť za podmienok stanovených na tento účel ([18]). Súd však tiež rozhodol, že presný rozsah rozsudku súdu o vyhlásení neplatnosti, a tak povinností, ktoré z neho vyplývajú, však treba určiť v každom konkrétnom prípade s prihliadnutím nielen na výrok uvedeného rozsudku, ale aj na dôvody, o ktoré sa výrok bezpodmienečne opiera ([19]).

(19) V tomto prípade Všeobecný súd skonštatoval chybu pri výpočte výšky výhody týkajúcej sa poskytovania železnej rudy za nižšiu než primeranú odplatu. Táto chyba sa týkala len jednej zo subvencií, ktoré boli napadnuté v pôvodnom prešetrovaní (vo výške 3,91 % z celkových valorických subvencií vo výške 8,7 %). Táto chyba teda nemohla znížiť úroveň ciel pod prahové hodnoty *de minimis*.

(20) Okrem toho Všeobecný súd spochybnil metódu výpočtu podhodnotenia, pokiaľ ide o spoločnosť Jindal, a jej vplyv na príčinnú súvislosť, ako aj možný vplyv na rozpätie ujmy vo vzťahu k spoločnosti Jindal, ako sa uvádza v bodoch 255 – 259 rozsudku. Tieto skutočnosti však nespochybnili platnosť všetkých ostatných zistení uvedených v spornom nariadení, ktoré môžu podporiť platnosť konečných zistení Komisie týkajúcich sa ujmy, ako sa podrobnejšie uvádza v odôvodnení 30. V každom prípade, aj keby sa opätovne začatým prešetrovaním zistilo, že opätovne by sa nemali uložiť žiadne vyrovnávacie clá, colné orgány by mali možnosť vrátiť clá, ktoré boli vybrané od prijatia sporného nariadenia, v plnej výške.

(21) Súdny dvor navyše opakovane konštatoval, že článok 10 ods. 1 základného antidumpingového nariadenia ([20]) nebráni tomu, aby sa aktmi opätovne uložili antidumpingové clá na dovoz, ktorý sa uskutočnil počas obdobia uplatňovania nariadení vyhlásených za neplatné ([21]). Komisia usudzuje, že uvedené zistenia sa uplatňujú rovnako na vyrovnávacie clá, keďže ani článok 16 v súčasnosti účinného základného antisubvenčného nariadenia ([22]) nebráni tomu, aby sa aktmi opätovne uložili vyrovnávacie clá na dovoz, ktorý sa uskutočnil počas obdobia uplatňovania nariadení vyhlásených za neplatné. V dôsledku toho, ako je vysvetlené v odôvodnení 15 nariadenia o registrácii,

([17]) Vec C-256/16, Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg, Zb. 2018, ECLI:EU:C:2018:187.

([18]) Na tento účel pozri vec C-256/16 Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg a rozsudky citované v jeho bode 62, najmä C-351/04 Ikea Wholesale z 27. septembra 2007, EU:C:2007:547, body 66 až 69, a C-365/15, Wortmann z 18. januára 2017 EU:C:2017:19, bod 34.

([19]) C-256/16 Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg, bod 63 a v ňom citovaná judikatúra.

([20]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 z 8. júna 2016 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie (Ú. v. EÚ L 176, 30.6.2016, s. 21).

([21]) Vec C-256/16 Deichmann, EU:C:2018:187, body 77 a 78, a vec C-612/16 C & J Clark International Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs, rozsudok z 19. júna 2019, bod 57.

([22]) Nariadenie (EÚ) 2016/1037.

obnovenie administratívneho postupu a konečné opätovné uloženie ciel nemožno považovať za opatrenie, ktoré by bolo v rozpore s pravidlom neretroaktivity ([23]). V skutočnosti, v oznámení o opätovnom začatí prešetrovania už boli zainteresované strany vrátane dovozcov informované, že akýkoľvek budúci záväzok, ak by bol opodstatnený, by vychádzal zo zistení opätovného preskúmania. V súlade s tým tvrdenie spoločnosti Jindal, že clá nemožno opätovne uložiť na základe opätovného začatia pôvodného prešetrovania, bolo zamietnuté.

(22) Spoločnosť Jindal takisto tvrdila, že na to, aby Komisia vyhovela rozsudku Všeobecného súdu, musí použiť skutočné ceny spoločnosti Jindal účtované jej prvým nezávislým zákazníkom. Zdôraznila, že Komisia nesmie vytvárať ceny obchodných dcérskych spoločností výrobného odvetvia Únie. Tvrdila, že by to bolo v rozpore s bodom 251 rozsudku, v ktorom súd rozhodol: „... že ceny použité na výpočet cenového podhodnotenia mali byť ceny dohodnuté s nezávislými kupujúcimi, t. j. ceny, ktoré mohli títo kupujúci posúdiť na to, aby sa rozhodli, či výrobok kúpia od výrobného odvetvia Únie, alebo od predmetných vyvážajúcich výrobcov, a nie ceny v prechodnom štádiu." V tejto súvislosti Komisia usúdila, že v rozsudku Kazchrome ([24]), t. j. zdroji citovanom Všeobecným súdom v rozsudku Jindal, Všeobecný súd nešiel tak ďaleko, aby dospel k takému kategorickému záveru, ktorý teraz uvádza spoločnosť Jindal (a to, že vo všetkých prípadoch sú pri výpočtoch cenového podhodnotenia smerodajnými skutočné ceny, ktoré účtujú predávajúce subjekty v EÚ prepojené s vyvážajúcim výrobcom). Všeobecný súd bol v rozsudku Kazchrome v skutočnosti opatrný, keď uviedol, že „záver vyplývajúci z vyššie uvedeného preskúmania sa týka iba tejto veci" ([25]). Komisia zastáva názor, že frankocenu na hranici Únie po preclení v prístavoch colného konania možno použiť v rámci preskúmania účinkov subvencovaného dovozu na ceny prostredníctvom osobitných výpočtov cenového podhodnotenia. Dovoz zvyčajne konkuruje cenám výrobného odvetvia Únie práve na tejto úrovni, pretože na tejto úrovni sa obchodníci rozhodujú, či výrobok kúpia od výrobného odvetvia Únie alebo od vyvážajúcich výrobcov. Pokúsiť sa na účely výpočtov cenového podhodnotenia odhadnúť, čo táto frankocena na hranici Únie po preclení predstavuje v kontexte, keď vyvážajúci výrobca predáva prostredníctvom prepojených subjektov v Únii, sa nelíši od situácie, keď Komisia na porovnanie priamo používa frankocenu vyvážajúcich výrobcov na hranici Únie po preclení pri priamom predaji do Únie. Odkaz na „dohodnuté ceny" ako v rozsudku Kazchrome, tak aj neskôr v rozsudku Jindal, by sa mal chápať v ich náležitom kontexte.

(23) Spoločnosť Jindal takisto tvrdila, že Komisia by mala opraviť ostatné chyby a nesprávne výpočty, ktoré vyšli najavo po prijatí sporného nariadenia. Ako bolo vysvetlené v oznámení o opätovnom začatí prešetrovania, zistenia, ku ktorým sa dospelo v spornom nariadení a ktoré neboli napadnuté alebo ktoré napadnuté boli, ale Všeobecný súd ich napadnutie v rozsudku zamietol alebo neskúmal, a preto neviedli k zrušeniu sporného nariadenia, zostávajú platné v plnom rozsahu ([26]). Komisia preto nie je povinná zaoberať sa tvrdeniami v otázkach, ktoré prekračujú rámec toho, čo Všeobecný súd považoval za nezákonné.

(24) Druhý vyvážajúci výrobca, a to spoločnosť Electrosteel Castings Ltd. (ďalej len „ECL"), tvrdil, že v prípade, že Komisia stanoví, že dovoz od spoločnosti Jindal nespôsobil výrobnému odvetviu Únie ujmu, mala by prehodnotiť, či by mali byť zachované opatrenia týkajúce sa dovozu od spoločnosti ECL. Tento vyvážajúci výrobca takisto tvrdil, že v prípade, že Komisia opraví rozpätia spoločnosti Jindal, rozpätia soločnosti ECL by sa mali tiež opraviť. Po poskytnutí informácií spoločnosť ECL, podporovaná vládou Indie, zopakovala tieto tvrdenia a tvrdila, že prepočítanie jej rozpätí je nevyhnutným dôsledkom opätovného začatia tohto postupu. Komisia by preto mala prepočet vykonať *ex officio*.

(25) Pokiaľ ide o prvé tvrdenia spoločnosti ECL, Komisia poznamenala, že ako je uvedené v odôvodnení 30, v tomto prípade nemusí prepočítať rozpätie podhodnotenia ceny spoločnosti ECL. V každom prípade, Komisia aj po prepočítaní cenového podhodnotenia v prípade spoločnosti Jindal postupom opísaným v oddiele 4.2 stanovila, že medzi subvencovaným dovozom a ujmou spôsobenou výrobnému odvetviu Únie stále je príčinná súvislosť, ako sa uvádza v oddiele 4.4. Toto tvrdenie sa preto stalo bezpredmetné. Komisia zamietla aj druhé tvrdenie, keďže akékoľvek prepočítanie rozpätí spoločnosti ECL nespadá do rozsahu tohto postupu. Aj za predpokladu, že tvrdenie spoločnosti ECL, že jej rozpätie podhodnotenia ceny bolo v rozsahu rozpätia stanoveného pre spoločnosť Jindal

([23]) Vec C-256/16 Deichmann SE/Hauptzollamt Duisburg, bod 79, a vec C-612/16 C & J Clark International Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs, rozsudok z 19. júna 2019, bod 58.

([24]) Rozsudok z 30. novembra 2011, Transnational Company „Kazchrome" a ENRC Marketing/Rada a Komisia, T-107/08, ECLI:EU:T:2011:704.

([25]) Rozsudok z 30. novembra 2011, Transnational Company „Kazchrome" a ENRC Marketing/Rada a Komisia, T-107/08, ECLI:EU:T:2011:704, bod 68.

([26]) Vec T-650/17, Jinan Meide Casting Co. Ltd, ECLI:EU:T:2019:644, body 333 – 342.

podľa postupu opísaného v oddiele 4.2, Komisia poznamenala, že pre všetok indický dovoz by stále dochádzalo k cenovému podhodnoteniu, aj keď by bolo nižšie. Takáto úroveň cenového podhodnotenia by vzhľadom na osobitné podmienky na trhu s dotknutým výrobkom bola relevantná na to, aby bolo možné konštatovať, že predmetné indické dovozy boli skutočnou a podstatnou príčinou zistenej ujmy. Komisia sa touto otázkou ďalej zaoberala v oddiele 4.4.

(26) Výrobné odvetvie Únie tvrdilo, že Komisia by mala pri svojej analýze ujmy zohľadniť účinok stláčania cien spôsobený dovozom na výrobné odvetvie Únie. Naopak, spoločnosť ECL po poskytnutí informácií tvrdila, že takáto analýza prekračuje rozsah tohto opätovne začatého postupu a nemala by sa vykonať. Komisia dospela k záveru, že analýza stláčania cien je neodlučiteľnou súčasťou analýzy príčinnej súvislosti, ktorá mohla byť podľa výslovného konštatovania Všeobecného súdu poznačená predmetnou chybou. Komisia preto ďalej analyzovala stláčanie cien, ako sa uvádza v oddiele 4.5.

3. VÝPOČET SUBVENCIE

(27) Všeobecný súd konštatoval, že pokiaľ ide o poskytovanie železnej rudy za nižšiu než primeranú odplatu, Komisia nesprávne vypočítala výšku výhody spoločnosti Jindal. Konkrétne Všeobecný súd zistil, že Komisia s cieľom stanoviť kúpnu cenu na úrovni z bane nesprávne upravila kúpnu cenu železnej rudy spoločnosti Jindal o priemerné náklady na dopravu. Komisia mala namiesto toho upraviť kúpnu cenu o náklady na dopravu, ktoré spoločnosti Jindal skutočne vznikli.

(28) Komisia prepočítala výhodu plynúcu z poskytovania železnej rudy spoločnosti Jindal za nižšiu než primeranú odplatu tak, že upravila jej kúpnu cenu železnej rudy o skutočne vzniknuté náklady spojené s dopravou. V dôsledku toho bola prepočítaná výška subvencie v prípade železnej rudy zrevidovaná smerom nadol z 3,91 % na 1,23 %.

(29) Rozsudok Všeobecného súdu vo veci T-300/16 neovplyvnil žiadne ďalšie zistenia v spornom nariadení, ktoré sú relevantné na určenie výšky subvencie poskytnutej spoločnosti Jindal a ktoré preto zostávajú platné. V súlade s tým je prepočítaná výška napadnuteľných subvencií vyjadrená ako percento stanovená na 6,0 % (na rozdiel od 8,7 %).

4. OPÄTOVNÉ PRESKÚMANIE PODHODNOTENIA/STLÁČANIA CIEN PREDMETNÝM DOVOZOM A ROZPÄTIE UJMY, POKIAĽ IDE O SPOLOČNOSŤ JINDAL SAW LIMITED

4.1. Vplyv predaja spoločnosti Jindal na stanovenie ujmy

(30) Komisia pripomenula, že dovoz spoločnosti Jindal predstavoval počas obdobia prešetrovania približne 20 % celkového dovozu z Indie. Všetok ostatný dovoz zostal rozhodnutím Všeobecného súdu nedotknutý. Inými slovami, aj keby sa dovoz spoločnosti Jindal vyňal z posúdenia účinkov na ceny, zistenia týkajúce sa značného cenového podhodnotenia ([27]) vzhľadom na veľmi významnú časť predmetného dovozu by zostali nedotknuté. V tejto súvislosti Komisia pripomenula, že účinky na ceny sa zvažujú a ujma spôsobená domácemu výrobnému odvetviu predmetným dovozom sa konštatuje so zreteľom na dovoz z dotknutej krajiny alebo krajín ako celku (na rozdiel od prípadov, keď sa to uskutočňuje vzhľadom na každého vyvážajúceho výrobcu) ([28]). Komisia preto usúdila, že preskúmanie výpočtov podhodnotenia ceny zo strany spoločnosti Jindal nepoznačilo záver, že celkovo došlo prostredníctvom indických dovozov k značnému cenovému podhodnoteniu. Chyba, ktorú Všeobecný súd odhalil, teda nemala významný vplyv na celkové zistenia týkajúce sa podhodnotenia ceny, ku ktorým sa dospelo v pôvodnom prešetrovaní. V tomto zmysle sa všetky zistenia o ujme v pôvodnom nariadení týmto právne ustanovujú a potvrdzujú.

([27]) Pozri odôvodnenia 301 a 340 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2016/387, ktorým sa ukladá konečné vyrovnávacie clo na dovoz rúr a rúrok z tvárnej liatiny (tiež známej ako liatina s guľôčkovým grafitom) s pôvodom v Indii (ďalej len „sporné nariadenie“).

([28]) V tomto zmysle pozri rozsudok Všeobecného súdu (druhá komora) z 8. mája 2019, vo veci T-749/16, Stemcor London, ECLI:EU:T:2019:310, bod 84 („Súdny dvor pritom rozhodol, že ujma spôsobená výrobnému odvetviu Únie z dôvodu dovozu uskutočneného za antidumpingovú cenu sa musí posudzovať z celkového hľadiska bez toho, aby bolo potrebné, či dokonca možné individuálne vymedziť časť tejto ujmy, ktorá je pripísateľná každej spoločnosti nesúcej zodpovednosť“).

4.2. **Stanovenie cenového podhodnotenia so zreteľom na spoločnosť Jindal**

(31) Hoci Komisia usúdila, ako sa konštatuje v odôvodnení 30, že vplyv chyby, ktorú Všeobecný súd odhalil, nepoznačil zistenia Komisie týkajúce sa cenového podhodnotenia a ujmy, Komisia podrobnejšie preskúmala, či by stále dochádzalo k cenovému podhodnoteniu, pokiaľ ide o spoločnosť Jindal, a to aj vzhľadom na osobitné trhové podmienky v tomto prípade.

(32) Všeobecný súd uviedol, že povinnosť objektívne preskúmať vplyv predmetných dovozov zakotvená v článku 8 ods. 1 základného antisubvenčného nariadenia si vyžaduje, aby bolo vykonané spravodlivé porovnanie ceny dotknutého výrobku a ceny podobného výrobku výrobného odvetvia Únie pri predaji uskutočnenom na území Únie. S cieľom zabezpečiť spravodlivý charakter takéhoto porovnania sa ceny musia porovnávať na rovnakej úrovni obchodu (pozri vec T-300/16, bod 239).

(33) V tomto prípade existuje niekoľko významných špecifických trhových charakteristík, ktoré sa týkajú dotknutého výrobku a sú opísané ďalej v texte.

4.2.1. *Dotknutý výrobok a dotknuté spoločnosti*

(34) Dotknutým výrobkom sú rúry a rúrky z tvárnej liatiny (tiež známej ako liatina s guľôčkovým grafitom) (ďalej len „rúrky z tvárnej liatiny“) s vylúčením rúr a rúrok z tvárnej liatiny bez vnútorného a vonkajšieho náteru (ďalej len „holé rúrky“), s pôvodom v Indii, v súčasnosti patriace pod číselné znaky KN ex 7303 00 10 a ex 7303 00 90 (kódy TARIC 7303 00 10 10 a 7303 00 90 10).

(35) Komisia pripomenula, že dve skupiny spoločností vyrábajúcich dotknutý výrobok (z troch) spolupracovali ako výrobné odvetvie Únie (čo predstavuje približne 96 % celkovej výroby). Prvá skupina výrobcov z Únie, skupina SG PAM (ďalej len „SG PAM“) predávala nezávislým zákazníkom v Únii prostredníctvom svojich troch výrobných spoločností nachádzajúcich sa vo Francúzsku, v Nemecku a Španielsku, ako aj prostredníctvom mnohých predajných dcérskych spoločností nachádzajúcich sa v rôznych členských štátoch ([29]). Druhá skupina výrobcov z Únie, spoločnosť Duktus Rohrsysteme GmbH, predávala od svojej nemeckej výrobnej spoločnosti a prostredníctvom jednej predajnej dcérskej spoločnosti ([30]). Na druhej strane spoločnosť Jindal predávala dotknutý výrobok v Únii prostredníctvom troch predajných dcérskych spoločností nachádzajúcich sa v Taliansku, Španielsku a Spojenom kráľovstve ([31]).

4.2.2. *Osobitosti trhu s rúrkami z tvárnej liatiny v Únii*

4.2.2.1. Predajné kanály/typy zákazníkov

(36) Rúrky z tvárnej liatiny sa využívajú najmä v preprave vody a odpadovej vody. Spoločnosti dodávajúce vodu a spoločnosti zabezpečujúce úpravu odpadových vôd preto predstavujú väčšinu dopytu po dotknutom výrobku. Tieto spoločnosti využívajú rúrky z tvárnej liatiny vo veľkých infraštruktúrnych projektoch a ich nákupy priamo alebo nepriamo podliehajú verejnému obstarávaniu prostredníctvom postupov obstarávania. Ako sa uvádza v podnete ([32]), rúrky z tvárnej liatiny sa predávajú buď priamo zmluvným stranám alebo vodárenským spoločnostiam (t. j. predaj používateľom) alebo nepriamo prostredníctvom obchodníkov (t. j. predaj distribútorom). Aj keď sa veľká časť rúrok z tvárnej liatiny najprv predáva stavebným spoločnostiam, tieto spoločnosti sa zúčastňujú na postupoch obstarávania vodárenských spoločností a spoločností zabezpečujúcich úpravu odpadových vôd, takže tlak na cenovú ponuku sa tam v konečnom dôsledku takmer vždy prejaví. Väčšina predaja rúrok z tvárnej liatiny na trhu Únie je teda priamo alebo nepriamo spojená s postupmi obstarávania v rozličných členských štátoch.

(37) Skupina SG PAM predala okolo 75 % svojej produkcie používateľom a zvyšných 25 % neprepojeným distribútorom. Spoločnosť Duktus mala inú štruktúru predaja, keďže predávala najmä neprepojeným distribútorom (takmer 90 % predaja). Keďže však predaj spoločnosti Duktus predstavoval len malý podiel z predaja výrobného odvetvia Únie, Komisia potvrdila, že najmenej 65 % predaja výrobného odvetvia Únie išlo priamo používateľom.

(38) Spoločnosť Jindal mala podobný typ štruktúry predaja zákazníkom ako výrobné odvetvie Únie: viac než 70 % predala používateľom a približne 30 % neprepojeným distribútorom.

([29]) Komisia s cieľom zefektívniť prešetrovanie zaradila do vzorky šesť najväčších predajných dcérskych spoločností skupiny SG PAM.

([30]) Spoločnosť Duktus predávala aj prostredníctvom predajnej dcérskej spoločnosti v Českej republike, ale vzhľadom na jej malú veľkosť neboli jej údaje overené.

([31]) Všetky tri dcérske spoločnosti spoločnosti Jindal boli overené. Spoločnosť Jindal tiež uskutočnila menej než 3 % predaja do Únie priamo z Indie na odľahlé ostrovy Réunion a Mayotte, ktoré sa považujú za colné územie EÚ.

([32]) Konsolidovaná verzia podnetu podaného 10. novembra 2014, verzia na nahliadnutie pre zainteresované strany, s. 6.

(39) Komisia preto dospela k záveru, že spoločnosť Jindal a výrobné odvetvie Únie predávali dotknutý výrobok podobným typom zákazníkov v podobnom pomere.

4.2.2.2. Priamy predaj od výrobcov verzus predaj prostredníctvom predajných dcérskych spoločností

(40) Skupina SG PAM mala územnú štruktúru predaja, v rámci ktorej sa jej subjekty zameriavali na miestne trhy, na ktorých pôsobili. Platilo to ako na výrobcov spoločnosti SG PAM, tak aj na jej predajné dcérske spoločnosti. Napríklad SG PAM Francúzsko bol jediným subjektom spoločnosti SG PAM predávajúcim priamo konečným používateľom vo Francúzsku. Ak aj určitý druh výrobku vyrábala SG PAM Nemecko alebo Španielsko, takýto druh výrobku sa najprv opätovne predal interne spoločnosti SG PAM Francúzsko a až potom ho SG PAM Francúzsko predala konečnému používateľovi. Podobne SG PAM Belgicko bola jediným predávajúcim subjektom v Belgicku [a Luxembursku]; SG PAM UK v Spojenom kráľovstve [a Írsku]; SG PAM Taliansko len v Taliansku atď. Inak povedané, tieto tri výrobné subjekty nepredávali priamo používateľom na trhoch, na ktorých pôsobil iný výrobný subjekt alebo predajná dcérska spoločnosť. Táto štruktúra odzrkadľuje skutočnosť, že trh sa riadi postupmi obstarávania, ktoré v členských štátoch organizujú obce alebo podniky verejnoprospešných služieb, a že teda na každom trhu je potrebné vhodné predajné zastúpenie.

(41) Spoločnosť Duktus mala aj lokálnu predajnú štruktúru, keďže predávala viac než 50 % svojej produkcie na svojom domácom trhu v Nemecku. Spoločnosť Duktus mala len jednu dcérsku spoločnosť, Duktus Česká republika (ďalej len „Duktus CZ“), ktorá predávala iba v Českej republike a na Slovensku. Predaj spoločnosti Duktus CZ bol relatívne malý (predstavoval približne 10 % všetkého predaja spoločnosti Duktus). Predaj spoločnosti Jindal na týchto dvoch trhoch predstavoval len minimálny podiel (menej ako 1 %).

(42) Komisia vykonala podrobnú analýzu cien skupiny SG PAM, aby určila cenové modely priameho predaja zo závodu a nepriameho predaja prostredníctvom jej predajných dcérskych spoločností. Skupina SG PAM je zďaleka najväčším výrobcom z Únie a predstavuje 80 % predaja spolupracujúcich výrobcov z Únie v Únii a 90 % výroby ([33]). Komisia porovnala predajné ceny 10 najpredávanejších druhov výrobku ([34]) v prípade troch výrobných spoločností skupiny SG PAM a jej dvoch najväčších predajných dcérskych spoločností, ktoré predávajú podobné objemy. Porovnanie preukázalo značné cenové rozdiely pri jedinom druhu výrobku. Konkrétne, predajné dcérske spoločnosti mali často nižšie predajné ceny než výrobcovia, ale opak bol tiež pravdou. Dalo by sa to vysvetliť tak, ako bolo už uvedené skôr v texte, že na trh s dotknutým výrobkom zrejme vplýva využívanie postupov obstarávania. V závislosti od geografického trhu sa cena predmetného druhu výrobku mohla líšiť. Pokiaľ ide o geografické trhy, Komisia poznamenala, že na príslušnom geografickom trhu sa v zásade využíval len jeden predajný kanál, ako je opísané v odôvodnení 40. Z toho dôvodu nebolo možné na rovnakom geografickom trhu pre reprezentatívne objemy porovnať cenové modely medzi predajom od výrobných spoločností a predajom prostredníctvom predajných subjektov predávajúcich na domácom trhu.

(43) Komisia preto dospela k záveru, že predaj priamo výrobcom alebo predaj prostredníctvom predávajúcich subjektov výrobcu nemal žiaden viditeľný vplyv na cenovú úroveň takého predaja zákazníkovi. Najmä sa nezistilo, že by predaj prostredníctvom prepojeného subjektu viedol k vyšším cenám ako predaj uskutočnený priamo výrobcom z dôvodu tlaku na cenovú ponuku a rozdielnej cenovej úrovne v závislosti od zemepisnej polohy. Hoci sa v rámci výrobného odvetvia Únie konečný predaj jeho výrobných spoločností uskutočňoval na domácich trhoch, tento predaj sa týkal toho istého druhu zákazníkov ako predaj ich predajných dcérskych spoločností v iných členských štátoch. Na základe tejto podrobnej analýzy cien, ktoré výrobné odvetvie Únie účtovalo na trhu Únie, Komisia preto považovala za vhodné považovať priamy predaj a nepriamy predaj prostredníctvom predajných dcérskych spoločností ako uskutočnené na rovnakej úrovni obchodu.

4.2.3. *Celkový záver a rozpätie podhodnotenia ceny spoločnosťou Jindal*

(44) Vzhľadom na uvedené skutočnosti Komisia skonštatovala, že sektor rúrok z tvárnej liatiny sa vyznačuje viacerými špecifikami, ktoré jej umožňujú domnievať sa, že predaj výrobného odvetvia Únie a spoločnosti Jindal sa uskutočňoval na rovnakej úrovni obchodu:

— výrobné odvetvie Únie aj spoločnosť Jindal mali podobný podiel priameho predaja používateľom a nepriameho predaja prostredníctvom obchodníkov či distribútorov (približne 70 % a 30 %),

— vo všeobecnosti priamy predaj neprepojeným zákazníkom od výrobcov z Únie nesledoval iný cenový model ako predaj, ktorý sa uskutočňoval prostredníctvom ich predajných dcérskych spoločností,

([33]) Vyšší pomer výroby sa vysvetľuje tým, že skupina SG PAM vyvážala viac než spoločnosť Duktus.

([34]) Týchto 10 druhov výrobku predstavovalo viac než 30 % všetkého predaja skupiny SG PAM. Keďže druhy výrobku boli veľmi rozptýlené – najpredávanejší druh výrobku predstavoval len 6 % všetkého predaja, zatiaľ čo desiaty najviac predávaný druh výrobku predstavoval len 2,7 %, Komisia považovala za reprezentatívnych desať najpredávanejších druhov výrobku.

— trh sa riadi postupmi obstarávania a v dôsledku je na ňom takmer stále prítomný značný tlak na ceny. Dodatočné náklady vyplývajúce z existencie prepojených predávajúcich subjektov pre vyvážajúcich výrobcov, ako aj pre výrobné odvetvie Únie sa nemuseli nutne preniesť na konečných nezávislých nákupcov, ako preukazuje skutočnosť, že pre neboli rozpoznateľné žiadne cenové modely priamy a nepriamy predaj.

(45) Vzhľadom na zistenia Všeobecného súdu vo veci T-300/16, a najmä na vyhlásenia uvedené v bode 248 rozsudku, ako sa uvádza v odôvodnení 4, Komisia nedokázala nájsť dôkazy, že dodatočné náklady a ziskové rozpätia predávajúcich subjektov výrobcov z Únie vo všeobecnosti viedli k vyšším cenám pre nezávislých nákupcov z dôvodov vysvetlených v odôvodneniach 42 až 43. Trhové osobitosti v určitých prípadoch ukazujú, že nie vždy sa náklady vznikajúce v súvislosti so sprostredkovateľskými predávajúcimi subjektmi a zisky môžu automaticky premietnuť do ceny, a to ani v tomto prípade, čo implicitne uznal aj Všeobecný súd, keď pridal slová „vo všeobecnosti“.

(46) S cieľom vyhovieť rozsudku, a to najmä pokiaľ ide o vyhlásenie Všeobecného súdu v bode 248 rozsudku, však Komisia preskúmala, či by došlo k cenovému podhodnoteniu aj vtedy, keby sa porovnali ceny účtované prvému nezávislému zákazníkovi na úrovni predávajúcich subjektov, či ide priamo o výrobné spoločnosti alebo predajné dcérske spoločnosti. Toto preskúmanie urobila bez toho, aby boli dotknuté vyššie uvedené zistenia.

(47) Komisia preto použila konečné predajné ceny prvému nezávislému zákazníkovi v Únii na oboch stranách (výrobné odvetvie Únie a spoločnosť Jindal), v ktorých boli zohľadnené úpravy. Ak to bolo vhodné, Komisia túto konečnú cenu prvému nezávislému zákazníkovi upravila o náklady na dopravu, poistenie, manipuláciu, nakladanie, balenie, úver, záruku a poplatky medzi spoločnosťou uskutočňujúcou predaj a neprepojeným zákazníkom. Výsledkom bolo rozpätie podhodnotenia ceny vo výške 3,1 %.

(48) Rovnako opätovné preskúmanie konkrétnej situácie týkajúcej sa spoločnosti Jindal ukázalo, že predajné ceny spoločnosti Jindal podhodnocovali predajné ceny výrobného odvetvia Únie, hoci na nižšej úrovni, než bolo stanovené v pôvodnom prešetrovaní. Ako je vysvetlené ďalej, takéto podhodnotenie možno považovať za značné v trhovej situácii, v ktorej citlivosť ceny zohráva významnú úlohu.

4.3. **Stláčanie cien**

(49) V každom prípade, aj keby sa zrevidované rozpätie podhodnotenia ceny spoločnosťou Jindal malo považovať za nevýznamné alebo neprimerané, Komisia usúdila, že predmetný dovoz by mal napriek tomu negatívne cenové účinky na predaj v Únii.

(50) Subvencovaný dovoz môže mať významný vplyv na trh, najmä ak sú výrobky homogénne a citlivosť cien zohráva významnú úlohu. Rúrky z tvárnej liatiny sú výrobkami s vysokou citlivosťou cien a pri tomto druhu výrobkov aj malý cenový rozdiel môže mať významný vplyv na trh.

(51) Rúrky z tvárnej liatiny sú výrobkom, ktorý je vymedzený technickými normami. Pre ten istý druh výrobku preto existujú pomerne malé rozdiely v kvalite, čo spôsobuje, že pri rozhodovaní o kúpe predstavujú ceny nesmierne dôležitý faktor. Okrem toho priame a nepriame postupy obstarávania, pri ktorých je logika najnižšej ponuky mimoriadne silná, predstavujú hlavný predajný kanál. Táto logika platí pre priamu účasť výrobcov a ich predajných dcérskych spoločností v postupoch obstarávania, ale aj pre nepriamu účasť, keď poskytujú výrobky iným spoločnostiam, ktoré sa zúčastňujú na postupoch obstarávania. Tieto spoločnosti sú zvyčajne stavebnými spoločnosťami, ktoré odpovedajú na postupy obstarávania verejných obstarávateľov (mestské rady, vodárenské spoločnosti atď.). Tieto postupy obstarávania zahŕňajú dodávku aj inštaláciu potrubí. Keďže sú postupy obstarávania zvyčajne otvorené pre všetkých uchádzačov, všetky spoločnosti boli pod tlakom znížiť svoje ceny, aby sa zosúladili s najnižšou ponukou s cieľom získať zákazku.

(52) Za týchto osobitných okolností boli ceny dotknutého výrobku stlačené rýchlo rastúcim indickým subvencovaným dovozom, ako je uvedené ďalej v odôvodnení 57, a cenové podhodnotenie samotné neodzrkadľovalo v plne miere negatívny vplyv subvencovaného dovozu na cenu výrobného odvetvia Únie. Ako je vysvetlené v spornom nariadení ([35]), zatiaľ čo indický predaj a podiel na trhu sa počas obdobia prešetrovania podstatne zvýšili, objem

([35]) Pozri odôvodnenia 336 a 338 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2016/387, ktorým sa ukladá konečné vyrovnávacie clo na dovoz rúr a rúrok z tvárnej liatiny (tiež známej ako liatina s guľôčkovým grafitom) s pôvodom v Indii.

predaja výrobného odvetvia Únie klesol oveľa viac ako spotreba a výrobné odvetvie Únie stratilo 11 % predaja a jeho podiel na trhu sa znížil o 4 %. Neprestávajúci tlak vyvíjaný subvencovaným dovozom za nízke ceny ([36]) neumožnil výrobnému odvetviu Únie, aby prispôsobilo svoje predajné ceny.

(53) Z toho dôvodu Komisia dospela k záveru, že aj keby bola existencia cenového podhodnotenia sporná, v tomto prípade došlo k stláčaniu cien spôsobenému predmetným dovozom.

4.4. **Príčinná súvislosť**

(54) Komisia ďalej preskúmala, či by stále existovala príčinná súvislosť medzi subvencovaným dovozom a ujmou vzhľadom na zrevidované rozpätie podhodnotenia ceny pre spoločnosť Jindal a/alebo na alternatívne zistenia týkajúce sa stláčania cien. V tejto súvislosti Komisia pripomenula, že dovoz spoločnosti Jindal predstavoval približne 20 % subvencovaného dovozu. Komisia tiež skonštatovala, že prepočítané nižšie rozpätie podhodnotenia ceny v prípade predajov spoločnosti Jindal nezmenilo skutočnosť, že aj všetok ostatný dovoz z Indie podhodnocoval predajné ceny výrobného odvetvia Únie, ako sa uvádza v odôvodnení 25, keďže zistenia Všeobecného súdu sa nevzťahovali na uvedené dovozy. Zrevidované rozpätie podhodnotenia ceny týkajúce sa spoločnosti Jindal spolu s významným rozpätím podhodnotenia ceny, ktoré bolo v pôvodnom prešetrovaní zistené vo väčšine dovozu z Indie, potvrdzuje pôvodné zistenie Komisie o existencii značnej ujmy, ako aj príčinnej súvislosti v tomto prípade.

(55) Komisia ďalej vykonala celkovú analýzu príčinnej súvislosti medzi zistenou ujmou a všetkým subvencovaným dovozom z Indie, pričom nestrácala zo zreteľa alternatívne zistenia týkajúce sa stláčania cien.

(56) Komisia zistila, že ziskovosť predaja výrobného odvetvia Únie nezávislým zákazníkom bola veľmi nízka. Konkurenčný tlak subvencovaného dovozu spôsobil, že výrobné odvetvie Únie nemohlo dostatočne zvýšiť svoje ceny, aby zlepšilo svoju finančnú situáciu. Nízka ziskovosť ukazuje, že subvencovaný dovoz stlačil ceny výrobného odvetvia Únie a zabránil mu v ich zvýšení, ktorým by dosiahlo udržateľné úrovne ziskovosti.

(57) Navyše, ako sa uvádza v spornom nariadení (odôvodnenia 288 a 289), objem subvencovaného dovozu sa výrazne zvýšil napriek zmenšujúcemu sa trhu. Subvencovaný dovoz sa za posudzované obdobie zvýšil o viac než 10 %. V tejto súvislosti článok 8 ods. 5 základného antisubvenčného nariadenia stanovuje že samotný objem subvencovaného dovozu môže byť zodpovedný za značnú ujmu spôsobenú výrobnému odvetviu Únie.

(58) Komisia preto dospela k záveru, že napriek nižšej úrovni opätovne stanoveného rozpätia podhodnotenia ceny pre spoločnosť Jindal všetok dovoz podhodnocoval predaj výrobného odvetvia Únie. Medzi všetkým subvencovaným dovozom z Indie a ujmou spôsobenou výrobnému odvetviu Únie teda stále existuje príčinná súvislosť. Okrem toho, aj keby bolo možné spochybniť zistenia týkajúce sa cenového podhodnotenia v súvislosti s predmetným dovozom, Komisia dospela k záveru, že indický dovoz spôsobil výrazné stláčanie cien, a preto sa týmto potvrdzujú pôvodné zistenia týkajúce sa ujmy/príčinnej súvislosti.

4.5. **Rozpätie ujmy**

(59) Všeobecný súd v bode 258 rozsudku vo veci T-300/16 skonštatoval, že ak by Komisia vypočítala cenové podhodnotenie správne, nemohol by vylúčiť, že rozpätie ujmy výrobného odvetvia Únie by bolo možné stanoviť na nižšej úrovni, než je miera subvencie.

(60) Po prvé, Komisia poznamenáva, že pravidlá určovania rozpätia ujmy, ktoré sa uplatňovali v čase prešetrovania, ktoré viedlo k opatreniam, boli zmenené nariadením (EÚ) 2016/1037. Novými pravidlami sa výpočet rozpätia ujmy vyžaduje len za výnimočných okolností.

(61) Po druhé, Komisia pripomenula, že analýza podhodnotenia a určenie rozpätia ujmy sledujú odlišné ciele. Cieľom analýzy podhodnotenia je určiť, či predmetný dovoz má vplyv na ceny výrobného odvetvia Únie. Zistenia týkajúce sa podhodnotenia sú jedným z prvkov, ktoré Komisia zohľadňuje v analýze ujmy a príčinnej súvislosti. Naopak, účelom stanovenia rozpätia ujmy je preskúmať, či by clo nižšie ako zistená výška subvencie stačilo na odstránenie ujmy. Na rozdiel od kontextu stanovenia ujmy a podrobných povinností uvedených v článku 8 základného antisubvenčného nariadenia, zákonodarca nestanovil komplexný súbor pravidiel týkajúcich sa spôsobu, akým by Komisia mala odhadnúť takúto úroveň cla. V tom čase článok 15 ods. 1 jednoducho stanovoval: „Výška

([36]) Skutočnosť, že sa dovoz z Indie uskutočňoval za ceny nižšie ako predaj v Únii, bolo možné vidieť v tabuľkách v odôvodnení 291 (cena dovozu z Indie) a v odôvodnení 317 (priemerná jednotková cena v Únii) sporného nariadenia.

vyrovnávacieho cla nepresiahne zistenú výšku napadnuteľných subvencií, mala by však byť nižšia ako celková výška napadnuteľných subvencií, ak by takéto nižšie clo bolo primerané na odstránenie ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Únie.“ V danom prípade Komisia vypočítala cenu, ktorá by stačila na pokrytie výrobných nákladov výrobného odvetvia Únie, zvýšených o primeranú výšku zisku (tzv. cenu nespôsobujúcu ujmu). Táto cena sa porovnala s dovoznou cenou. Tento rozdiel v cene bol vyjadrený ako percento ceny CIF dovážaného výrobku, aby sa takéto percento alebo rozpätie dalo porovnať s výškou zistenej subvencie (vyjadrenou aj na základe cien CIF). Clo, či je založené na rozpätí ujmy alebo na výške subvencie, sa totiž bude vždy uplatňovať na cenu CIF dovážaných výrobkov, keď takéto výrobky budú predmetom colného konania v Únii.

(62) Navyše, metodika a údaje použité v súvislosti s cenovým podhodnotením sa nezhodujú s metodikou a údajmi použitými vo výpočtoch predaja pod cieľovú cenu. Rozpätie podhodnotenia ceny sa počíta podľa druhu výrobku (číselný kód výrobku, ďalej len „PCN“) ako rozdiel medzi skutočnými dovoznými cenami vyvážajúceho výrobcu a skutočnými cenami výrobcov z Únie vyjadrený ako percento ceny výrobného odvetvia Únie. Celkové vážené rozpätie podhodnotenia ceny sa potom počíta ako rozdiel medzi skutočnými dovoznými cenami vyvážajúceho výrobcu a skutočnými cenami výrobcov z Únie vyjadrený ako percento „teoretického obratu“ vyvážajúceho výrobcu, t. j. suma, ktorú by vyvážajúci výrobca získal, keby dovážané množstvá predával za rovnakú cenu ako výrobcovia z Únie. Rozpätie ujmy sa naopak počíta (takisto na základe PCN) ako rozdiel medzi cenou výrobného odvetvia Únie nespôsobujúcou ujmu a skutočnou dovoznou cenou, vyjadrený ako percento skutočnej hodnoty CIF vyvážajúceho výrobcu (čiže skutočnej na rozdiel od teoretického obratu).

(63) Chyba pri určovaní existencie a výšky cenového podhodnotenia pre daného vyvážajúceho výrobcu teda nemá nevyhnutne automatický vplyv na určenie rozpätia ujmy pre takého vyvážajúceho výrobcu.

(64) Každopádne, vzhľadom na bod 258 rozsudku Všeobecného súdu Komisia revízne prešetrila rozpätie ujmy spoločnosti Jindal.

(65) Za normálnych okolností je cena výrobného odvetvia Únie nespôsobujúca ujmu založená na výrobných nákladoch podľa jednotlivých druhov výrobku, pričom zhŕňa predajné, všeobecné a administratívne náklady, ako aj primeraný zisk a je stanovená na úrovni zo závodu. V tomto konkrétnom prípade však Komisia nemala dostatočne podrobné a overené informácie týkajúce sa výrobných nákladov založené na PCN, čo je nevyhnutné na výpočet rozpätia ujmy, ako je uvedené vyššie. Komisia mala na druhej strane k dispozícii informácie, ktoré zahŕňali aj náklady na predaj a zisky predávajúcich subjektov výrobcov z Únie. Vzhľadom na osobitné okolnosti v tomto prípade, najmä mnohé rozdiely v druhoch výrobku a špecifické technické normy/špecifikácie vyplývajúce zo špecifikácií obstarávania, bola cena nespôsobujúca ujmu výnimočne založená na konečnej predajnej cene podľa jednotlivých druhov výrobku, ktorá bola upravená tak, ako je uvedené vyššie v odôvodnení 47, a od ktorej sa odpočítal skutočný zisk a potom sa pripočítal primeraný zisk. Vzhľadom na tieto osobitné okolnosti a s cieľom vyhovieť rozsudku sa výnimočne považovalo za vhodné porovnať uvedenú cenu s konečnou predajnou cenou spoločnosti Jindal symetricky, čiže na úrovni jej prepojených dovozcov, ktorá bola tiež upravená iba tak, ako sa opisuje v odôvodnení 47, ale boli do nej zahrnuté predajné, všeobecné a administratívne náklady a prípadný zisk.

(66) Prepočítané rozpätie ujmy bolo takto stanovené na 9,0 %.

(67) V nadväznosti na poskytnutie informácií skupina SG PAM napadla rozpätie ujmy stanovené na tejto úrovni. Po prvé, skupina SG PAM tvrdila, že Komisia išla nad rámec zistení Všeobecného súdu, keďže prepočítala rozpätie ujmy, hoci podľa jej názoru súd nenašiel vo výpočte rozpätia ujmy žiadnu chybu. Po druhé skupina SG PAM tvrdila, že navrhovaným rozpätím ujmy by sa neodstránila ujma spôsobená výrobnému odvetviu Únie, keďže opätovne stanovená úroveň cla by bola porovnateľná s úrovňou cla pre spoločnosť ECL. Skupina SG PAM na základe informácií o trhu tvrdila, že takáto úroveň ciel neovplyvnila ani objemy ani ceny spoločnosti ECL, v dôsledku čoho SG PAM nemohla konať na úrovni cien, ktorá by nespôsobovala ujmu, a zlepšiť svoju ziskovosť. Komisia by buď nemala uplatniť pravidlo nižšieho cla alebo by mala použiť inú metodiku výpočtu.

(68) Pokiaľ ide o prvé tvrdenie, Komisia pripomenula, že ako sa uvádza v odôvodnení 6, Všeobecný súd výslovne poveril Komisiu, aby preskúmala, či by prepočítanie rozpätia podhodnotenia ceny malo vplyv aj na konečnú úroveň cla z dôvodu možnej zmeny rozpätia ujmy.

(69) Po druhé, Komisia opätovne poukázala na právny rámec na stanovenie primeranej úrovne vyrovnávacích opatrení. Podľa článku 15 ods. 1 tretieho pododseku „výška vyrovnávacieho cla nepresiahne zistenú výšku napadnuteľných subvencií, mala by však byť nižšia ako celková výška napadnuteľných subvencií, ak by takéto nižšie clo bolo primerané na odstránenie ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Únie.“ Neexistuje teda všeobecné pravidlo na stanovenie cla na úrovni, ktorá odstráni ujmu Únie. Táto otázka prichádza do úvahy skôr vtedy, keď je rozpätie ujmy *nižšie* než výška subvencie.

(70) V tomto prípade to tak nie je. Keďže 9 % rozpätie ujmy bolo vyššie než výška subvencie dosahujúca 6 %, podľa základného nariadenia Komisia musí stanoviť túto druhú hodnotu za sadzbu cla.

(71) Po tretie, neexistovala právna požiadavka vypočítať rozpätie ujmy inak. Súčasné prešetrovanie sa obmedzuje na opravu chýb, ktoré zistil súd. Hoci to vedie k oprave primeranej úrovne na stanovenie rozpätia ujmy, neznamená to, že sa môžu zrevidovať ostatné kroky v pôvodne uplatnenej metodike.

(72) Komisia z týchto dôvodov tieto tvrdenia zamietla.

5. **KONEČNÉ VYROVNÁVACIE OPATRENIA**

(73) Na základe záverov, ku ktorým Komisia dospela v súvislosti so subvencovaním, ujmou a príčinnou súvislosťou v tomto opätovne začatom antisubvenčnom prešetrovaní, sa má opätovne uložiť konečné vyrovnávacie clo na dovoz rúr a rúrok z tvárnej liatiny (tiež známej ako liatina s guľôčkovým grafitom) s pôvodom v Indii a vyrobených spoločnosťou Jindal Saw Limited.

(74) Vzhľadom na to, že opätovne stanovené rozpätie ujmy (9,0 %) je vyššie než opätovne vypočítaná výška subvencie (6,0 %), v súlade s pravidlami uplatniteľnými pri pôvodnom prešetrovaní by sa vyrovnávacie clo malo stanoviť na úrovni výšky subvencie. V súlade s tým sú sadzby opätovne uloženého vyrovnávacieho cla pre spoločnosť Jindal Saw Limited takéto:

Spoločnosť	Výška subvencie	Rozpätie ujmy	Sadzba vyrovnávacieho cla
Jindal Saw Limited	6,0 %	9,0 %	6,0 %

(75) Zrevidovaná úroveň vyrovnávacieho cla sa uplatňuje bez akéhokoľvek časového prerušenia od nadobudnutia účinnosti sporného nariadenia (konkrétne od 19. marca 2016). Colným orgánom sa nariaďuje, aby vybrali príslušné sumy z dovozu týkajúceho sa spoločnosti Jindal Saw Limited a vrátili všetky sumy, ktoré sa v súlade s uplatniteľnými colnými predpismi doteraz vybrali nad tento rámec.

(76) Podľa článku 109 nariadenia (EÚ, Euratom) 2018/1046 ([37]), ak sa má v nadväznosti na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vrátiť určitá suma, sadzbou úroku, ktorý sa má zaplatiť, by mala byť sadzba, ktorú Európska centrálna banka uplatňuje na svoje hlavné refinančné operácie, uverejnená v sérii C Úradného vestníka Európskej únie v prvý kalendárny deň každého mesiaca.

(77) Opatrenia stanovené v tomto nariadení sú v súlade so stanoviskom výboru zriadeného podľa článku 15 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2016/1036,

([37]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) 2018/1046 z 18. júla 2018 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, o zmene nariadení (EÚ) č. 1296/2013, (EÚ) č. 1301/2013, (EÚ) č. 1303/2013, (EÚ) č. 1304/2013, (EÚ) č. 1309/2013, (EÚ) č. 1316/2013, (EÚ) č. 223/2014, (EÚ) č. 283/2014 a rozhodnutia č. 541/2014/EÚ a o zrušení nariadenia (EÚ, Euratom) č. 966/2012 (Ú. v. EÚ L 193, 30.7.2018, s. 1).

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

1. Týmto sa ukladá konečné vyrovnávacie clo na dovoz rúr a rúrok z tvárnej liatiny (tiež známej ako liatina s guľôčkovým grafitom) s vylúčením rúr a rúrok z tvárnej liatiny bez vnútorného a vonkajšieho náteru (ďalej len „holé rúrky“), v súčasnosti patriacich pod číselné znaky KN ex 7303 00 10 a ex 7303 00 90 (kódy TARIC 7303 00 10 10, 7303 00 90 10), s pôvodom v Indii a vyrobených spoločnosťou Jindal Saw Limited, a to od 19. marca 2016.

2. Sadzba konečného vyrovnávacieho cla uplatniteľná na čistú frankocenu na hranici Únie pred preclením je v prípade výrobku opísaného v odseku 1 a vyrobeného spoločnosťou Jindal Saw Limited 6,0 % (doplnkový kód TARIC C054).

Článok 2

Akékoľvek konečné vyrovnávacie clo, ktoré spoločnosť Jindal Saw Limited zaplatila podľa vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2016/387 nad rámec konečného vyrovnávacieho cla stanoveného v článku 1, sa vráti alebo odpustí.

Žiadosti o vrátenie alebo odpustenie sa predkladajú vnútroštátnym colným orgánom v súlade s platnými colnými predpismi. Akékoľvek sumy, ktoré boli vrátené v nadväznosti na rozhodnutie Všeobecného súdu vo veci T-300/16 Jindal Saw, musia orgány, ktoré ich vrátili, vymôcť až do výšky stanovenej v článku 1 ods. 2

Článok 3

Konečné vyrovnávacie clo uložené článkom 1 sa vyberá aj z dovozu zaregistrovaného v súlade s článkom 1 vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2019/1250, ktorým sa zavádza registrácia určitého dovozu rúr a rúrok z tvárnej liatiny (tiež známej ako liatina s guľôčkovým grafitom) s pôvodom v Indii v nadväznosti na opätovné začatie prešetrovania na účely vykonania rozsudkov z 10. apríla 2019 vo veciach T-300/16 a T-301/16 so zreteľom na vykonávacie nariadenia (EÚ) 2016/387 a (EÚ) 2016/388, ktorými sa ukladá konečné vyrovnávacie clo a konečné antidumpingové clo na dovoz rúr a rúrok z tvárnej liatiny (tiež známej ako liatina s guľôčkovým grafitom) s pôvodom v Indii.

Článok 4

Colným orgánom sa nariaďuje, aby prestali vykonávať registráciu dovozu zavedenú v súlade s článkom 1 ods. 1 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2019/1250, ktoré sa týmto zrušuje.

Článok 5

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 15. apríla 2020

Za Komisiu
Ursula VON DER LEYEN
Predsedníčka